

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. Дупница, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, IV-ТИ СЪСТАВ ГО, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Миглена С. Кавалова Шекирова

при участието на секретаря Росица К. Ганева
като разгледа докладваното от Миглена С. Кавалова Шекирова Гражданско дело № 20211510102041 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, предявена от „ВИКТОРИЯ НАЧЕВА-2011“ ЕООД, с ЕИК 201619203 със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ул. „Петко Д.Петков“ -17 Б ет.4, със законен представител и Управител *** чрез адв. *** - АК – Благоевград срещу РАЙОННА ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „РИЛА“, с ЕИК 109053489, със седалище и адрес: гр. Рила, ул. „Христо Смирненски“ № 5, представлявана от председателя ***

Ищецът твърди, че ответникът РПК „Рила“ има няколко „смесени“ магазини в гр. Рила, с. Смочево и с. Пастра, в които се продават различни стоки, като в това число и някои видове строителни материали. Ищецът „ВИКТОРИЯ НАЧЕВА – 2011“ ЕООД има магазин склад в гр. Рила с богат асортимент от строителни материали, поради което ответникът изявил желание да купува от него строителни материали по взаимно договорени цени, които да препродава в своите „смесени“ магазини. Изключително рядко се е случвало РПК „Рила“ да плаща закупената стока в брой, тъй като предишният председател - В.А. изявил желание да превежда парите по фактурите по банков път. В тази връзка на 14.09.2017 г. от магазина на ищеца, представител на РПК „Рила“ закупил строителни материали на стойност 559, 84 лева с ДДС, за което ищецът издал фактура № 0000000887 /14.09.2017 г. на обща стойност 559, 84 лева, от която – 466, 53 лева данъчна основа и 93, 31 лева ДДС, която фактура не е разплатена до момента на депозиране на исковата молба. На 22.02.2019 г. ответникът закупил от магазина боя на обща стойност 180, 00 лева, за която ищецът издал фактура № 0000001259, на която съобразно желанието на ответника отбелязал, че ще бъде платено по банков път. Данъчната основа е на стойност 150, 00 лева, а 30, 00 лв. е стойността на дължимото ДДС. Тази фактура също не му е разплатена до момента на депозиране на исковата молба. В съответствие с изискванията на ЗСч ищецът предал на счетоводителя му фактурите за осчетоводяването им по надлежния ред. Така и двете фактури били своевременно осчетоводени в Дневника за продажбите и в Хронологичния регистър за месец септември 2017 г. и за месец февруари 2019 г., в резултат на което „ВИКТОРИЯ НАЧЕВА – 2011“ ЕООД внесло в държавния бюджет дължимото от продажбите ДДС, независимо, че ответникът не платил фактурите. Понастоящем председател на ответната

кооперация е Йордан Везирски, с който неколнократно ищецът разговарял с цел да уредят плащането по доброволен път, но той категорично отказвал. Ето защо на 21.07.2021 г. депозирал в Районен съд - гр. Дупница заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, като претендирал и мораторна лихва върху двете суми в размер общо на 261, 41 лева, законна лихва, считана от 21.07.2021 г. както и сторените разноски в заповедното производство за адвокатски хонорар в размер на 300, 00 лева и 25, 00 лева държавна такса. Районен съд - Дупница издал заповед № 435 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело № 1489/2021 г., но в законния месечен срок ответникът депозирал възражение, поради което моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът му дължи сумата в размер на 739, 84 лева по посочените по – горе фактури; 217, 71 лева - лихва от 21.09.2017 г. до 21.07.2021 г.; 43, 70 лева - лихва от 01.03.2019 г. до 21.07.2021 г., както и законна лихва от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение в съда – 21.07.2021г. до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

В срока за отговор на исковата молба по реда на чл. 131 ГПК, ответникът не е депозирал такъв.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Приети са като писмени доказателства фактури с № 0000000887 /14.09.2017 г. на обща стойност 559, 84 лева, от която – 466, 53 лева данъчна основа и 93, 31 лева ДДС и фактура № 0000001259, на която е отбелязано, че ще бъде платено по банков път и на която данъчната основа е на стойност 150, 00 лева, а 30, 00 лв. е стойността на дължимото ДДС, дневник на продажбите на ищеца за данъчен период 02.2019г. и хронологичен регистър на ищеца от 01.02.2019г. до 28.02.2019г.

Прието е заключение на назначената по делото съдебно – техническа експертиза, изготвена от вещото лице Н.Ш., неоспорено от страните, от което заключение се установява, че процесните фактури: № 0000000887/14.09.2017г и № 0000001259/22.02.2019г. са надлежно осчетоводени само в счетоводството на ищцовото дружество „Виктория Начева – 2011“ ЕООД, осчетоводени са в Регистър- Дневник на продажбите за месец 09.2017г. ред 12-ти и ред 1-ви за месец 09.2019г.; осчетоводяването е извършено със счетоводна операция 411 /клиенти/ / 702 / приходи от продажба/ 4532ДДС, включени са в справка декларации по ЗДДС за месеца, в който са осчетоводени, начислен и внесен е ДДС за месеца през който са осчетоводени - м. 09.2017г. и м. 09.2019г.; дължимите суми по процесните фактури на ищцовото дружество стоят в сметка 411 /клиенти/ като задължение за получаване. Процесните фактури № 0000000887/14.09.2017г на стойност 559, 84 лв. с ДДС и фактура № 0000001259 /22.02.2019г на стойност 180, 00лвс с ДДС, издадени от „Виктория Начева – 2011“ ЕООД не са надлежно осчетоводени в РПК „Рила“ - гр. Рила. Ищецът „Виктория Начева – 2011“ ЕООД е начислил и внесъл ДДС за месеца през който са осчетоводени - м. 09.2017г. и м. 09.2019г. Ответникът не е ползвал данъчен кредит по процесните фактури, счетоводството е водено правилно при спазване Закона за счетоводство и от двете страни в процеса. В проведеното по делото открито съдебно заседание на 18.01.2022г. вещото лице сочи, че счетоводството в РПК „Рила“ се води правилно от счетоводна къща, която ги обслужва. Що се касае до фактурите (процесните), които не са представени в счетоводството, те въобще не съществуват там, а от „Виктория Начева-2011“ ЕООД фактурите са осчетоводени и е внесен ДДС в месеца, в който са осчетоводени. В РПК „Рила“ не стоят като задължение, тъй като не са осчетоводени.

Събрани са гласни доказателства в хода на делото чрез разпита на свидетелите В. Д. АТ., *** *** и *** . От показанията на св. *** се установява, че докато била продавачка в магазин на ответника продавала съм хоросан, хидратна вар и цимент, докарвани с кола на ищеца, тя се задължавала към кооперацията, документите не били при нея, а в офиса на

кооперацията – ответник. От показанията на св. А. се установява, че ответната кооперация по времето когато той е бил нейн председател е закупувала стока от ищцовото дружество, като фактурите се плащали в брой, поради това, че сметките на ответника били запорирани, виждал е фактури, издавани от ищеца на ответника, но процесните две не са му предавани за осчетоводяване и не ги е виждал. От показанията на свидетеля *** се установява, че издаваните фактури от ищеца са носени в счетоводството на ответната кооперация или са идвали в магазина от кооперацията да си ги вземат, като издавали фактури след събиране на известна сума, а преди това – стокови разписки.

Анализът на така установените факти и обстоятелства по делото, налага следните правни изводи:

Предявени са иски с правно основание чл. 422, вр. чл. 414 от ГПК във вр. чл. 79 и сл. 33Д и чл. 86, ал. 1 33Д.

Исковите са допустими – предявени са в срока по чл. 415 ГПК от заявителя в заповедното производство – ищец в настоящото такова.

По основателността им, съдът намира следното:

Съобразно правилата на чл. 154 ГПК ищецът следва да докаже наличието на валидно облигационно правоотношение по договор за покупко – продажба между страните и изпълнение на задълженията му по него, в т.ч. и нормативни, както и размера на претенциите си.

Ответникът от своя страна при доказване на горното от ищеца, следва да докаже плащане на претендираната сума, както и да докаже възраженията си – правоизключващи, правоотлагащи, правопрекратяващи, правоунищожавачи и правопогасяващи възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици.

Ищецът основава претенциите си към ответника на приетите по делото като писмени доказателства – фактури. Фактурата /данъчна или обикновена/ има важно значение и за доказването на самата сделка, с оглед възпроизвеждането на съдържанието на сделката, а в някои случаи и изпълнението на сделката – получаването на стоката, както и плащането. По отношение на сделката фактурата съставлява вторично доказателство, тъй като сключването ѝ може да бъде доказано и с първични доказателства - диспозитивни документи, материализиращи насрещните волеизявления на страните. Тези волеизявления могат да бъдат материализирани в различни документи или в един документ /договор/, като това е без значение за валидността на облигационното правоотношение. Следва да се отбележи обаче, че неизпълнението на вмененото на продавача задължение за издаване на фактура, не рефлектира върху валидността на самото продажбено отношение, нито върху изискуемостта на насрещното задължение на купувача за заплащане на цената на получените стоки или услуги. Този извод следва и от предвиденото в чл. 327, ал. 1 ТЗ време на плащане – при предаване на стоката, или на документите, които дават право на купувача да получи стоката. С постановена по реда на чл.290 ГПК практика на ВКС е уеднаквена съществуващата противоречива практика на съдилищата по въпроса - доколко **подписаната от представители на двете страни** по сделката фактура, отразена в търговските книги и осчетоводена от получателя, чрез заверка на съответния счетоводен регистър и приспаднал данъчен кредит, доказва съществуването на задължението на получателя на стоките. В поредица решения на ВКС – решение № 96 от 26.11.2009 г. по т.д. № 380/ 2009 г., I т.о., решение № 46 от 27.03.2009 г. по т.д. № 454/2008 г., II т.о., решение № 42 от 19.04.2010 г. по т.д. № 593/2009 г., II т.о., решение № 166 от 26.10.2010 г. по т.д. № 991/2009 г., II т.о., решение № 23 от 07.02.2011 г. по т.д. № 588/2010 г., II т.о., решение № 30 от 08.04.2011 г. по т.д. № 416/2010 г., I т.о. и др. е прието, че фактурата е годно доказателство за установяване на договор за търговска продажба на движими вещи, когато съдържа необходимите

елементи от съдържанието на сделката, както и, че само по себе си отразяването на фактурата в счетоводството на получателя на стоката, включването ѝ в дневника за покупко-продажби по ДДС и ползването на данъчен кредит по същата, представлява недвусмислено признание на задължението и доказва неговото съществуване. Дори и в случаите на оспорване на представителната власт на лицата, подписали фактурите от името на купувача и доказване на релевирано възражение, че липсва упълномощаване за получаване на стоките, е прието, че след като фактурата е вписана в дневниците за покупките и за нея е теглен данъчен кредит в пълен размер по ЗДДС, то знанието на ответника – търговец за сделката и действията, извършени във връзка с нея, е установено по безсъмнен начин, а не се презумира. В този смисъл са решение № 46 от 27.03.2009 г. по т.д. № 454/2008 г., II т.о. и решение № 30 от 08.04.2011 г. по т.д. № 416/2010 г., I т.о. на ВКС, като даденото разрешение е приложимо и при частично плащане на отразените във фактурата стоки.

В настоящия случай обаче ищецът не ангажира първични доказателства за сключване на твърдяните договори между страните, а приетите по делото вторични за един евентуален договор писмени доказателства не съдържат волеизявление от страна на ответника за сключена сделка между страните, респ. изявление за параметрите ѝ – липсва подпис на сочения за получател лице (ответникът чрез представителя му), а заключението на вещото лице по назначената съдебно – счетоводна експертиза установява, че процесните фактури са отразени в счетоводствата на ищеца, но не са отразени в счетоводството на ответника. Събраните гласни доказателства не установяват по категоричен начин сключване на договори за покупко – продажба на именно процесните стоки за именно процесния период, описани в процесните фактури – свидетелката *** категорично сочи, че е продавал хидратна вар, хоросан и цимент, а във фактурата от 14.09.2017г. са описани и много други стоки, съответно тя не е категорична дали еднократно е получавала хидратна вар, хоросан и цимент, съответно съдът не може да направи извод дали процесната фактура касае договор за продажба на тези стоки за този период, а показанията на свидетеля *** за предмета на сделката по фактурата от 22.02.2019г. съдът цени при условията на чл. 172 ГПК, доколкото същият е служител на ищеца към момента на даване на показанията му.

С оглед изложеното по горе, исквете – предмет на производството съдът намира за неоснователни, поради което следва да се отхвърлят.

С оглед изхода от делото, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника се следват сторените разноски в настоящото производство в размер на 530, 00 лева по представения от ответника списък на разноски, от които 500, 00 за адвокатски хонорар съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и 30, 00 лева за разноски за призоваване на свидетел.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ВИКТОРИЯ НАЧЕВА- 2011“ ЕООД, с ЕИК 201619203 със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ул. „Петко Д.Петков“ -17 Б ет.4, със законен представител и управител *** чрез адв. *** - АК – Благоевград срещу РАЙОННА ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „РИЛА“, с ЕИК 109053489, със седалище и адрес: гр. Рила, ул. „Христо Смирненски“ № 5, представлявана от председателя ***искове с правно основание чл. 422, вр. чл. 414 от ГПК във вр. чл. 79 и сл. 33Д и чл. 86, ал. 1 33Д за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумата от **739, 84 лева** по фактури № 0000000887/14.09.2017г и № 0000001259/22.02.2019г.; сумата от **217, 71 лева** - лихва от 21.09.2017 г. до 21.07.2021 г.; сумата от **43, 70 лева** - лихва от 01.03.2019 г.до 21.07.2021 г., **както и** законна лихва върху главницата от датата на депозирание на

заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда /21.07.2021 г./ до окончателното заплащане на задължението, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело № 1489/2021г. по описа на РС- Дупница, **като неоснователни.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „ВИКТОРИЯ НАЧЕВА- 2011“ ЕООД, с ЕИК 201619203 със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ул. „Петко Д.Петков“ - 17 Б ет.4, със законен представител и управител *** да заплати на РАЙОННА ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „РИЛА“, с ЕИК 109053489, със седалище и адрес: гр. Рила, ул. „Христо Смирненски“ № 5, представлявана от председателя ***сумата в размер на **530, 00 лева**, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд - Кюстендил с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му в препис на страните.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____